

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17266 *Reial decret llei 38/2020, de 29 de desembre, pel qual s'adopten mesures d'adaptació a la situació d'Estat tercer del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord després de la finalització del període transitori que preveu l'Acord sobre la retirada del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord de la Unió Europea i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, de 31 de gener de 2020.*

I

El Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (d'ara endavant, «Regne Unit») va deixar de ser Estat membre de la Unió Europea i va passar a tenir la consideració de tercer país el 31 de gener de 2020, després de la ratificació de l'Acord sobre la retirada del Regne Unit de la Unió Europea i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (d'ara endavant, «Acord de retirada»).

L'Acord de retirada va entrar en vigor l'endemà. El seu principal objectiu és garantir una retirada ordenada del Regne Unit i proporcionar seguretat jurídica als ciutadans, els operadors econòmics i les administracions de la Unió Europea i del Regne Unit. L'Acord de retirada ofereix protecció als ciutadans de la Unió Europea i als nacionals del Regne Unit que hagin exercit els seus drets a l'empara de l'ordenament jurídic de la Unió abans del 31 de desembre de 2020, i inclou tres protocols amb disposicions específiques relatives a Gibraltar, a Irlanda/Irlanda del Nord i a les zones de sobirania a Xipre.

L'Acord de retirada preveia un període transitori des de la seva entrada en vigor fins al 31 de desembre de 2020, durant el qual el dret de la Unió s'ha seguit aplicant en i al Regne Unit, amb determinades excepcions. La seva finalitat principal era oferir un termini per a la preparació dels ciutadans, dels actors econòmics i de les administracions a la nova situació, així com proporcionar un marc d'estabilitat per a la negociació d'un acord sobre la relació futura entre la Unió Europea i el Regne Unit.

Les negociacions d'aquest acord es van iniciar formalment el 2 de març de 2020 i van culminar el passat 24 de desembre, després d'assolir un compromís sobre un acord de comerç i cooperació, un acord sobre seguretat de la informació i un acord relatiu a cooperació sobre usos pacífics de l'energia nuclear entre la Unió Europea i el Regne Unit.

Des de l'inici de les negociacions, atesa la incertesa sobre el resultat i el canvi substancial que implica el fet que el Regne Unit hagi passat a ser un Estat tercer, el Consell Europeu havia anat traslladant a la Comissió i als estats membres la necessitat d'assegurar una preparació adequada per a les conseqüències de la retirada del Regne Unit en tots els àmbits i per a tots els escenaris.

La Comissió va presentar el 9 de juliol de 2020 una comunicació sobre preparatius per al final del període transitori i ha fet públiques més de vuitanta comunicacions preparatòries sobre matèries molt diverses. En totes aquestes, la Comissió es refereix a les matèries en què es produeixen canvis a partir de l'1 de gener de 2021.

En les comunicacions esmentades, la Comissió sol·licita als estats membres, a les empreses i a la ciutadania que també facin, en l'àmbit de les seves respectives competències i responsabilitats, una preparació davant les conseqüències que inevitablement comporta la fi del període transitori previst a l'Acord de retirada, després del qual el Regne Unit deixa de participar en el mercat únic i la unió duanera de la Unió Europea, així com en les polítiques i programes de la Unió, i de beneficiar-se dels acords internacionals de la Unió.

En el marc de la Unió Europea també s'han adoptat reglaments de contingència sobre transport aeri, transport ferroviari, transport per carretera i pesca, la finalitat dels quals és evitar trastorns que puguin comportar perjudicis greus per als interessos de la Unió

Europea, en cas que finalitzi el període transitori sense que s'assoleixi un acord sobre la relació futura entre la Unió Europea i el Regne Unit que pugui entrar en vigor l'1 de gener.

II

Des del moment en què el Regne Unit va comunicar la seva decisió d'abandonar la Unió Europea, el Govern va establir un sistema de coordinació interministerial i amb les administracions territorials d'informació i treball sobre el Brexit, a través de la Comissió Interministerial per al Seguiment de la Retirada del Regne Unit de la Unió Europea i els grups de treball dependents.

Com a resultat dels treballs duts a terme en l'àmbit normatiu a aquest efecte, ja el 2019, el Govern va aprovar el Reial decret llei 5/2019, d'1 de març, pel qual s'adopten mesures de contingència davant la retirada del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord de la Unió Europea sense que s'hagi arribat a l'acord que preveu l'article 50 del Tractat de la Unió Europea.

La norma sotmetia en la seva disposició final sisena la seva entrada en vigor al moment en què els tractats de la Unió Europea es deixessin d'aplicar al Regne Unit de conformitat amb el que disposa l'article 50.3 del Tractat de la Unió Europea. No obstant això, en el marc de les negociacions iniciades entre el Regne Unit i la Unió Europea, preveia així mateix que no entraria en vigor en el cas que, prèviament a aquella data, hagués entrat en vigor un acord de retirada formalitzat entre la Unió Europea i el Regne Unit, de conformitat amb l'article 50.2 del Tractat de la Unió Europea, com finalment va succeir, per la qual cosa la norma esmentada, publicada al BOE de 2 de març de 2019, no va entrar en vigor mai.

Per això, des de l'entrada en vigor de l'Acord de retirada s'han anat duent a terme tasques de preparació per a la fi del període transitori. En els últims mesos s'han intensificat a més les tasques de preparació davant d'un escenari de final del període transitori sense cap acord sobre la relació futura entre la Unió Europea i el Regne Unit.

S'han consultat les comunitats autònomes a través de la Conferència d'Asser Relacionats amb la Unió Europea i s'ha creat un sistema de coordinació interadministratiu mitjançant punts focals per facilitar el flux d'informació.

El pla de mesures d'adaptació del Govern persegueix minimitzar, amb caràcter unilateral i temporal, i en àmbits limitats, alguns dels efectes negatius produïts per la retirada del Regne Unit de la Unió Europea. Per a això s'han articulat tres línies d'actuació: normativa, logística i de comunicació.

III

Pel que fa a les actuacions de caràcter normatiu, i en línia amb les orientacions que contenen les comunicacions amb la Comissió Europea, les mesures d'adaptació adoptades a tots els nivells s'han d'atenir a un conjunt de principis.

Han de ser de caràcter temporal, d'acord amb terminis que poden variar en funció del sector específic de què es tracti. Han de respectar el repartiment de competències establert pels tractats i han de ser compatibles amb el dret de la Unió Europea.

En el marc d'aquestes directrius, les mesures que preveu aquest Reial decret llei s'orienten a tutelar els interessos de ciutadans i operadors econòmics que es poden veure afectats per la fi del període transitori quan el Regne Unit passi a ser un Estat tercer a tots els efectes.

Aquestes es dirigeixen a contrarestar, en la mesura del possible, i dins dels àmbits de competència estatal que es consideren indispensables, els efectes no volguts derivats de la fi del període transitori.

No obstant això, s'ha de subratllar que es tracta de mesures de caràcter temporal, la vigència de les quals cessa quan transcorri el termini que s'indica en cada cas, o abans, si s'adopten, en l'àmbit intern o internacional, els instruments cridats a regular, amb caràcter permanent, les relacions amb el Regne Unit en les matèries que preveu aquesta norma.

Adicionalment, quan així s'estableix, el manteniment en el temps de les situacions jurídiques que el Reial decret llei regula se supedita a l'atorgament d'un tractament recíproc per part de les autoritats del Regne Unit. Aquesta condició de reciprocitat s'ha de verificar necessàriament en un moment posterior a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, a través dels mecanismes singularment habilitats a aquest efecte.

IV

El capítol I, titulat «Disposicions generals», regula l'objecte de la norma, la normativa aplicable i el caràcter temporal de les mesures establertes, quan així s'hagi establert, amb l'habilitació de la possibilitat de pròrroga, així com el mecanisme de reciprocitat exigible per a algunes de les mesures.

En aquest sentit, es preveu, d'una banda, que les mesures subjectes a un termini de vigència deixen d'estar en vigor pel mer transcurs del termini, tret que el Govern procedeixi a la seva pròrroga. D'altra banda, algunes de les mesures que regula el Reial decret llei les ha de suspendre el Govern un cop transcorregut un termini mínim de dos mesos des de la seva entrada en vigor, si les autoritats britàniques competents no concedeixen un tractament equivalent a les persones físiques o jurídiques de nacionalitat espanyola en cadascun dels àmbits afectats.

El capítol II estableix les normes aplicables a les «Relacions professionals i laborals» i es divideix en cinc seccions. La secció 1a, «Professions i funció pública», regula l'accés i l'exercici d'una professió, i les normes aplicables a l'accés i el manteniment de la condició d'empleats públics dels nacionals del Regne Unit al servei de les administracions públiques espanyoles.

L'article 4 aborda diverses situacions relacionades amb l'accés i l'exercici de professions per a les quals s'hagi obtingut, o es vulgui obtenir, el reconeixement de qualificacions professionals, i subjecta el règim recollit al principi de reciprocitat en la major part dels supòsits.

En aquest article es regula el règim aplicable als nacionals del Regne Unit que exerceixen permanentment una professió o activitat professional per a l'accés i l'exercici de la qual s'exigeix ser nacional d'un Estat membre, així com el dret a participar en la realització de les proves d'aptitud per a l'accés a l'exercici de determinades professions, sense necessitat de sol·licitar el tràmit de dispensa de nacionalitat quan aquest sigui exigible i sempre que aquestes s'hagin convocat abans del final de 2020.

Aquest article prolonga l'aplicació del règim jurídic vigent per a les sol·licituds de reconeixement de qualificacions professionals obtingudes al Regne Unit o a qualsevol altre Estat membre que presentin els nacionals del Regne Unit davant les autoritats espanyoles abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei o dins dels cinc anys següents, sempre que l'admissió a l'inici dels estudis o les activitats que condueixin a la seva obtenció s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 2021.

S'estableix el mateix per a les sol·licituds de reconeixement de qualificacions professionals obtingudes per espanyols o per nacionals d'un altre Estat membre al Regne Unit que es presentin davant les autoritats espanyoles abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei o dins dels cinc anys següents, sempre que l'admissió a l'inici dels estudis o les activitats que condueixin a la seva obtenció s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 2021.

Així mateix es regula en aquest precepte el règim aplicable als títols de formació de reconeixement automàtic als qui estiguin exercint a Espanya una professió o activitat professional de manera temporal o ocasional, a les societats professionals i als auditors de comptes i a les societats d'auditoria inscrits en el Registre oficial d'auditoria de comptes.

L'article 5 aborda la situació dels nacionals del Regne Unit que hagin accedit a la condició d'empleats públics, i les seves possibilitats de participació en processos selectius per a l'accés a la funció pública.

La secció 2a, titulada «Relacions laborals», conté dos articles, l'un sobre el règim transitori aplicable en relació amb els treballadors desplaçats temporalment en el marc

d'una prestació de serveis i l'altre sobre comitès d'empresa europeus en empreses o grups d'empreses de dimensió comunitària.

En matèria de desplaçament de treballadors, s'ha de tenir en compte que la normativa comunitària sobre el desplaçament de treballadors –Directiva 96/71/EC del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 1996, sobre el desplaçament de treballadors efectuat en el marc d'una prestació de serveis– pal·lia els efectes no volguts que, sobre la lliure competència (dúmping social) i la protecció dels drets dels treballadors, pot tenir l'exercici de la llibertat de prestació de serveis per empreses de la Unió Europea a través de treballadors desplaçats a altres estats membres de la Unió Europea.

Aquesta normativa, per tant, únicament té sentit quan hi ha la lliure prestació de serveis entre països esmentada, normalment reconeguda en el marc d'acords comercials multilaterals o bilaterals.

En aquest sentit, el document preparatori de la Comissió Europea de 6 d'octubre de 2020 sobre el desplaçament de treballadors estableix que, a partir de l'1 de gener de 2021, els treballadors d'empreses del Regne Unit o de la Unió Europea que ja estiguin desplaçats en el territori de la Unió Europea o del Regne Unit, respectivament, deixen d'estar compresos en l'àmbit d'aplicació de la Directiva 96/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 1996.

Això comporta que el seu dret a seguir prestant serveis, un cop conclòs el període transitori, depèn per als treballadors desplaçats al Regne Unit de la legislació nacional del Regne Unit; i per als treballadors desplaçats a la Unió Europea, de la legislació de la Unió Europea i el dret nacional dels estats membres de la Unió Europea, sense que, amb caràcter general, els treballadors desplaçats siguin considerats beneficiaris de l'Acord de retirada.

En aquest sentit, els treballadors desplaçats a Espanya per una empresa establerta al Regne Unit abans del 31 de desembre de 2020 poden romandre, a partir de l'1 de gener de 2021, a Espanya i continuar prestant els seus serveis sense l'obtenció d'una autorització prèvia per residir i treballar d'acord amb el que disposa l'article 6 d'aquest Reial decret llei sempre que el Regne Unit concedeixi un tractament similar als treballadors desplaçats al Regne Unit per una empresa establerta a Espanya. No obstant això, en cas que calgui una extensió de la durada del desplaçament prevista inicialment i comunicada a l'autoritat laboral, és necessari sol·licitar l'autorització corresponent de residència i treball sense que sigui aplicable la situació nacional d'ocupació, i no és exigible l'obtenció d'un visat.

Els treballadors d'empreses establertes al Regne Unit que siguin desplaçats a Espanya a partir de l'1 de gener de 2021 han d'obtenir els preceptius visats o autoritzacions de residència i treball que preveu la normativa d'estrangeria espanyola sense perjudici dels compromisos que s'assumeixin en el marc d'un eventual acord en matèria comercial.

Respecte als comitès d'empresa europeus, la Comunicació de la Comissió Europea de 21 d'abril de 2020 («*Notice to stakeholders withdrawal of the United Kingdom and EU rules on European Works Councils*»), assenyala que «Un cop finalitzat el període de transició, les normes en l'àmbit de la informació i la consulta dels treballadors a escala transnacional que estableix la Directiva 2009/38/CE ja no s'apliquen al Regne Unit». «En conseqüència, en cas que els llinars pertinents ja no es compleixin al final del període de transició, un comitè d'empresa europeu, encara que ja estigui establert, deixa d'estar subjecte als drets i obligacions derivats de l'aplicació de la Directiva 2009/38/CE. Aquest comitè d'empresa pot seguir funcionant en virtut de la legislació nacional pertinent.»

La secció 3a aborda l'exercici d'activitats de recerca i innovació en un únic article, el 8, que permet als nacionals del Regne Unit que a 31 de desembre de 2020 estiguin exercint a Espanya aquestes activitats poder continuar exercint-les en els mateixos termes en què ho tinguin reconegut, amb l'aplicació de la legislació espanyola vigent, sempre que les autoritats britàniques competents reconeixin un tractament recíproc als nacionals espanyols.

La secció 4a, titulada «Seguretat Social», conté, en un únic article, l'article 9, les regles per a la determinació de la legislació aplicable en els mateixos termes establerts abans de la data de retirada del Regne Unit de la Unió Europea. Això permet a Espanya seguir

aplicant aquestes mateixes regles a les persones subjectes a la legislació de seguretat social britànica, sempre que el Regne Unit actuï amb reciprocitat respecte a les persones que estan subjectes a la legislació de seguretat social espanyola.

A la secció 5a, l'article 10 regula mesures que tenen com a objecte que els nacionals del Regne Unit puguin accedir a les prestacions per desocupació pels períodes cotitzats fins al 31 de desembre de 2020 (finalització del període transitori), en qualsevol Estat membre de la Unió Europea inclosos els períodes cotitzats al Regne Unit, sempre que les últimes cotitzacions s'hagin efectuat a Espanya i es mantingui el dret a residir legalment a Espanya.

Amb les mesures que inclou aquest article també es pretén que els nacionals de la Unió Europea puguin accedir a les prestacions per desocupació pels períodes cotitzats al Regne Unit abans de la finalització del període transitori sempre que les últimes cotitzacions s'hagin efectuat a Espanya.

D'altra banda, a l'apartat 3 d'aquest article 10 s'ha inclòs una mesura específica amb l'objectiu de mantenir els drets en matèria de prestacions per desocupació dels treballadors fronterers que es traslladen diàriament a treballar a Gibraltar, que poden accedir a aquestes prestacions, fins al 31 de desembre de 2022, en els termes que preveu aquest precepte.

Aquesta mesura es justifica en un context d'una taxa de desocupació elevada a la comarca del Camp de Gibraltar i d'uns treballadors fronterers no coberts per l'Acord de retirada que poden deixar d'estar protegits quan es deixin d'aplicar els reglaments comunitaris de coordinació. Es tracta d'una mesura que s'aplica sense l'exigència del requisit de reciprocitat a causa de les peculiaritats existents al voltant dels treballadors fronterers de la comarca del Camp de Gibraltar.

El capítol III, conté, d'una banda, a l'article 11, les regles aplicables a la prestació de l'assistència sanitària a manca d'un instrument internacional exprés, bilateral o multilateral, i s'articulen al voltant de dos principis bàsics: continuïtat i reciprocitat.

Així, es preveu expressament que, des de l'entrada en vigor del Reial decret llei, i fins al 30 de juny de 2021, Espanya ha de continuar prestant assistència sanitària en els mateixos termes i amb les mateixes condicions establertes abans de l'1 de gener de 2021, sempre que el Regne Unit garanteixi aquestes mateixes condicions a les persones que tinguin dret a rebre assistència sanitària amb càrrec a Espanya.

Així mateix, amb la finalitat d'assegurar la prestació correcta de l'assistència sanitària, s'aclareix la validesa de les targetes sanitàries expedides, així com els documents que s'han d'aportar en defecte d'aquestes per poder obtenir l'assistència sanitària a Espanya; s'indiquen les característiques del procediment de facturació i reembossament, i s'atribueix a l'Institut Nacional de la Seguretat Social i a l'Institut Social de la Marina la competència per a la gestió dels procediments que es derivin del que es preveu aquí.

Per la seva banda, l'article 12 preveu el règim aplicable als alumnes i les alumnes procedents dels sistemes educatius del Regne Unit, que es poden seguir acollint als procediments d'accés a la universitat espanyola per al curs 2021-2022 en els mateixos termes previstos per als alumnes procedents de sistemes educatius d'estats membres de la Unió Europea, sempre que compleixin els requisits acadèmics exigits en els seus sistemes educatius per accedir a les seves universitats.

El capítol IV, titulat «Activitats econòmiques», se subdivideix en 3 seccions.

A la secció 1a, l'article 13 estableix un marc per garantir la continuïtat dels contractes de serveis financers prestats a Espanya per entitats financeres establertes al Regne Unit. La fi del període transitori establert a l'Acord de retirada entre el Regne Unit i la Unió Europea pot tenir impacte sobre el sistema financer espanyol a la vista de la importància de Londres com a centre financer global. Per evitar que l'increment de la incertesa i la pèrdua de l'accés al mercat europeu puguin afectar l'estabilitat financera o arribar a perjudicar els clients dels serveis financers, s'inclou una secció amb mesures d'adaptació relacionades amb els serveis financers.

La pèrdua del passaport comunitari implica que les entitats financeres establertes al Regne Unit s'han d'adaptar als règims de tercers països per seguir prestant serveis a

Espanya, inclosos els serveis que resultin de contractes subscrits anteriorment, però amb un venciment posterior a l'1 de gener de 2021.

Amb l'objectiu de reforçar la seguretat jurídica, la protecció del client i evitar qualsevol risc per a l'estabilitat financera, l'article 13 garanteix que la vigència dels contractes no es vegi afectada per la fi del període transitori. A més, s'estableix un règim temporal per garantir que l'adaptació als règims de tercers països no impliqui una disrupció en la prestació de serveis associats als contractes esmentats o, alternativament, facilitar la terminació dels contractes si l'entitat no vol continuar la seva activitat a Espanya. El règim temporal s'habilita per a les activitats subjectes a autorització. Les activitats vinculades a la gestió dels contractes de prestació de serveis financers que no requereixin autorització es poden seguir duent a terme sense necessitat d'acollir-se al règim temporal.

La secció 2a regula, a l'article 14, la situació en què queden els operadors econòmics del Regne Unit pel que fa als procediments de contractació pública. Aquesta regulació té com a objectiu proveir de seguretat jurídica i no perjudicar els operadors econòmics que van participar en procediments de contractació pública iniciats de manera prèvia a la finalització del període transitori establert a l'Acord de retirada del Regne Unit de la Unió Europea. De conformitat amb aquest Acord, en aquests casos els operadors econòmics britànics tenen la mateixa consideració que les empreses pertanyents a estats membres de la Unió Europea. Aquesta situació és a més coherent amb el dret transitori que ha estat regint la contractació pública a Espanya. No obstant això, en el cas dels procediments negociats sense publicitat s'opta per recollir la redacció que estableix el mateix Acord de retirada, de cara a determinar la data d'inici d'aquests procediments de contractació.

La secció 3a regula el règim aplicable a diferents autoritzacions i llicències. En aquest sentit, l'objecte de l'article 15 és trobar una alternativa adequada als ciutadans residents a Espanya i titulars d'un permís de conducció britànic que actualment és vàlid per conduir al nostre país, atès que es tracta d'un permís expedit per un Estat membre de la Unió Europea, però que ho deixa de ser amb la retirada del Regne Unit de la Unió Europea.

Per aquesta raó, es fixa un període transitori de sis mesos, durant el qual els titulars d'un permís de conducció expedit per les autoritats britàniques, que hagin obtingut la residència a Espanya, poden seguir conduint al nostre país malgrat la retirada del Regne Unit de la Unió Europea, un cop transcorregut el qual se'ls ha d'aplicar la normativa espanyola prevista per als permisos de conducció expedits per tercers països, de manera que és necessari el bescanvi del permís pel corresponent espanyol per seguir conduint al nostre país.

Per la seva banda l'article 16 declara vàlides les autoritzacions d'importació i exportació per a material de defensa prèvies a l'1 de gener de 2021 l'origen i destinació de les quals és el Regne Unit que estiguin en vigor a la data de finalització del període transitori, en aplicació de l'article 2 del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, aprovat pel Reial decret 679/2014, d'1 d'agost.

Per als productes i les tecnologies de doble ús, declara vàlides igualment les autoritzacions de transferències intracomunitàries que estiguin en vigor a la data de finalització del període transitori, en aplicació de l'article 22 del Reglament (CE) núm. 428/2009 del Consell, de 5 de maig, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions, la transferència, el correatge i el trànsit de productes de doble ús. Un cop finalitzat el període de transició, les noves exportacions de productes i tecnologia de doble ús es poden acollir al que descriu l'autorització general EU001 en aplicació de l'article 25 del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, i de l'article 9 del Reglament (CE) núm. 428/2009 del Consell, de 5 de maig de 2009. En cas contrari necessiten la llicència d'exportació corresponent d'acord amb l'article 3 i l'annex I del Reglament (CE) núm. 428/2009.

Pel que fa al contingut de l'article 17 i atès que les autoritzacions i els consentiments previs de transferències d'armes, explosius, articles pirotècnics i cartutxeria, expedits abans de l'1 de gener de 2021, compleixen els requisits i les condicions de seguretat,

perquè se n'han verificat els proveïdors i els destinataris, es considera adequat permetre el manteniment de les autoritzacions fins que expirin, sempre que hi hagi una reciprocitat per part de les autoritats del Regne Unit.

Així mateix, s'adverteix que les targetes europees d'armes de foc expedides pel Regne Unit i Espanya perden la seva validesa a partir de l'1 de gener de 2021. Finalment, s'especifica que qualsevol explosiu o article pirotècnic en el procediment d'avaluació de la conformitat del qual hagi participat un organisme notificat del Regne Unit, a partir de la data de retirada del Regne Unit de la Unió Europea, no es pot posar al mercat.

Finalment, l'article 18 garanteix que les autoritzacions de trasllats de residus que tinguin el seu origen o destinació en el Regne Unit, expedits abans de l'1 de gener de 2021 per les comunitats autònomes, tenen validesa fins a la data d'expiració del termini fixat en aquestes autoritzacions.

El capítol V conté un únic article relatiu als serveis aeroportuaris.

Respecte als serveis aeroportuaris, la sortida del Regne Unit de la Unió Europea té un efecte important en les prestacions públiques que cobra Aena SME, SA, per tal com l'estructura tarifària que recull la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, preveu diferents nivells tarifaris en funció de si el país de destinació del viatger és a l'Espai Econòmic Europeu o no.

L'import concret de cadascuna de les tarifes que s'han d'aplicar, d'altra banda, s'estableix anualment després d'un procés de consultes entre el gestor de les infraestructures i els usuaris d'aquestes (les principals associacions de companyies representatives dels interessos del sector), amb vigència anual i entrada en vigor l'1 de març de cada any. Aquest procés de consultes no és optatiu, sinó que la normativa europea aplicable el configura com a necessari abans de modificar l'estructura o els nivells tarifaris aplicables.

La fi del període transitori significa que les tarifes aplicables als passatgers amb destinació al Regne Unit canvien d'import de manera automàtica a partir de gener, sense que el canvi hagi estat objecte de consulta i acord entre les parts interessades.

A fi de poder graduar l'efecte d'aquest canvi, i minimitzar l'impacte negatiu que té sobre l'arribada de passatgers britànics a Espanya, sobre les companyies aèries, i sobre els usuaris del transport i la mateixa Aena SME, SA, l'article 19 preveu la continuïtat del règim tarifari aplicable actualment fins que els usuaris dels aeroports i el gestor de les infraestructures decideixin el contrari.

El Reial decret llei es tanca amb una part final, que inclou les disposicions addicionals i finals necessàries per completar la regulació, així com una disposició transitòria i una disposició derogatòria.

La disposició addicional primera, tenint en compte les implicacions de la retirada del Regne Unit per a les relacions comercials amb aquest Estat, i la necessitat de donar suport a les empreses espanyoles en aquest context, autoritza ICEX Espanya Exportació i Inversions, EPE, MP, per convocar vuit places de personal laboral, del grup professional tècnic, addicionals a les corresponents a la seva taxa de reposició d'efectius, que són necessàries per reforçar tant l'activitat de l'ICEX a Espanya, com a l'oficina comercial a Londres.

De manera anàloga, la disposició addicional segona autoritza una oferta d'ocupació addicional de cinquanta-sis places per a les autoritats portuàries, amb la finalitat de garantir la seguretat en les operacions portuàries, tant als efectes de sol·licitar la documentació corresponent i específica, com del control de passatges en línies regulars o el control de les mercaderies.

La disposició addicional tercera estableix que no es requereix la postil·la del Conveni de la Haia per a les homologacions, les declaracions d'equivalència i la convalidació de títols i estudis que s'hagin presentat abans de l'1 de juliol de 2021.

D'acord amb la disposició addicional quarta, en els supòsits en què sigui necessari subscriure contractes en l'àmbit del sector públic per fer efectives les mesures que conté aquest Reial decret llei o per adaptar la situació a les conseqüències de la retirada del Regne Unit de la Unió Europea, poden ser aplicables els articles 119 i 120

de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, en els termes que estableixen aquestes disposicions.

La disposició addicional cinquena preveu que les mesures que recull aquest Reial decret llei es financin de conformitat amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, dins de les disponibilitats pressupostàries.

D'altra banda, aquest Reial decret llei inclou una disposició addicional sisena mitjançant la qual es prorroga la vigència del Reial decret 231/2020, de 4 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2020, durant el període necessari per garantir la continuïtat dels treballs de la mesa de diàleg social en la cerca, un any més, d'un increment pactat del salari mínim interprofessional.

En aquest sentit, i sense perjudici del que preveu l'article 27.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, sobre la consulta prèvia amb les organitzacions sindicals i les associacions empresarials més representatives, s'entén necessari garantir la participació efectiva dels agents socials en la fixació del salari mínim interprofessional, en un context social i econòmic d'una dificultat especial, i donar continuïtat així al camí de creixement d'aquesta variable en compliment dels compromisos assumits en l'àmbit europeu i internacional.

Atès que l'esmentat Reial decret 231/2020, de 4 de febrer, deixa de produir efectes el proper 31 de desembre, concorren raons de necessitat extraordinària i urgent, que fan ineludible mantenir-ne transitòriament la vigència a partir de l'1 de gener. Es garanteix d'aquesta manera la seguretat jurídica i es dona continuïtat a la funció del salari mínim interprofessional de servir de terra o garantia salarial mínima per a les persones treballadores.

Aquesta disposició implica una pròrroga del salari mínim interprofessional vigent de caràcter temporal, fins que s'aprovi el reial decret que el fixi per a l'any 2021, en el marc del diàleg social i d'acord amb el que preveu l'article 27 de l'Estatut dels treballadors, segons el qual aquest tipus de salari ha de tenir en compte: l'índex de preus de consum, la productivitat mitjana nacional, l'increment de la participació del treball en la renda nacional i la conjuntura econòmica general.

Per raons de seguretat jurídica s'inclou una disposició transitòria per a les persones a les quals, abans de la finalització del període transitori, se'ls hagi autoritzat el desplaçament al Regne Unit conservant el seu dret a prestació durant tres mesos i a la data de finalització del període transitori no hagin exhaurit el període autoritzat (sense considerar en aquest cas la pròrroga de l'exportació fins als sis mesos que preveuen els reglaments comunitaris) atès que aquestes persones ja s'han inscrit en els serveis d'ocupació britànics i aquests només han de mantenir la seva inscripció fins al final de l'exportació autoritzada.

Així mateix s'inclou una disposició derogatòria que deroga expressament el Reial decret llei 5/2019, d'1 de març, pel qual s'adopten mesures de contingència davant la retirada del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord de la Unió Europea sense que s'hagi arribat a l'acord que preveu l'article 50 del Tractat de la Unió Europea, que es va publicar al BOE núm. 53 de 2 de març de 2019, però que mai va entrar en vigor en virtut del que estableix la seva disposició final sisena.

La disposició final primera introdueix determinades modificacions a la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria. En primer lloc, es modifica l'article 59 suprimint determinades condicions i previsions que en el moment actual no tenen justificació en l'àmbit de la seguretat aèria, com ara la nacionalitat o el gaudi de drets civils d'una figura la designació de la qual correspon i és responsabilitat únicament dels operadors aeris espanyols, d'acord amb el que disposa la normativa europea. En segon lloc, es modifica l'article 88 de la Llei esmentada, per dissenyar un sistema en què es doni una autorització per un temps a un operador aeri per efectuar una sèrie de vols amb unes condicions determinades, sense requerir una autorització en cada vol. Atès el grau de confiança en els sistemes d'avaluació de la seguretat operacional que s'ha establert els últims anys en l'àmbit europeu es considera que no és necessari, com a norma general, una aprovació dels serveis aeris vol a vol, sinó que aquesta aprovació, necessària per regular les operacions efectuades per operadors estrangers en defensa de la sobirania nacional, pot

adoptar altres modalitats més globals i àgils, qüestió que cobra una rellevància especial tenint en compte el nombre important d'operacions aèries que es duen a terme al nostre país amb el Regne Unit.

La disposició final segona introdueix una modificació en el Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant. Es modifica la definició núm. 22 de l'annex II sobre serveis marítims de les autopistes del mar, i s'inclouen els ports del Regne Unit en la qualificació, de manera que a partir de l'1 de gener de 2021 els seus trànsits puguin seguir mantenint aquesta consideració. Així, els serveis portuaris al passatge i de manipulació de mercaderies amb el Regne Unit els poden prestar les navilieres en règim d'autoprestació utilitzant també personal propi en terra, i es manté així la competitivitat d'aquests serveis amb el Regne Unit.

Per la seva banda, la disposició final tercera estableix que les disposicions reglamentàries que aquesta norma modifiqui les poden modificar, al seu torn, normes de rang reglamentari.

La disposició final quarta conté els títols competencials estatals, amb especificació dels preceptes concrets que es dicten a l'empara de les habilitacions esmentades.

La disposició final cinquena autoritza el Govern i les persones titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei. Així mateix, autoritza el Govern per prorrogar mitjançant un reial decret els terminis que aquest Reial decret estableix, i declara *ex lege*, als efectes de l'article 27 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, la urgència en la tramitació dels projectes de disposicions generals que tinguin per objecte el desplegament del Reial decret llei, tot i que se n'ha de donar compte al Consell de Ministres. En aquest acord de presa de coneixement, el Consell de Ministres ha d'establir, si s'escau, el termini en què s'ha d'evacuar el dictamen del Consell d'Estat, quan sigui preceptiu. Els dictàmens preceptius restants els han d'evacuar els òrgans consultius corresponents pel procediment d'urgència regulat per a cadascun d'aquests.

Finalment, la disposició final sisena estableix l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei el dia 1 de gener de 2021. No obstant això, s'exceptua l'entrada en vigor dels articles 4, 9, 11 i de l'apartat 2 de l'article 14 en cas que l'1 de gener de 2021 hagi entrat en vigor un acord de relació futura entre la Unió Europea i el Regne Unit que reculli expressament les previsions que estableixen els articles esmentats.

Així mateix, es preveu que aquests articles entren en vigor igualment si l'acord esmentat és objecte d'aplicació provisional i perd la vigència perquè no el ratifica qualsevol de les parts, i que perden la vigència si en qualsevol moment posterior al dia 1 de gener de 2021 entra en vigor un acord de relació futura que reculli expressament les previsions que aquells estableixen.

En tot cas les excepcions previstes en relació amb els articles esmentats no són aplicables a Gibraltar.

V

Aquest Reial decret llei és coherent amb els principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Del que exposen els apartats anteriors, n'és clar el compliment dels principis de necessitat i eficàcia. El Reial decret llei és així mateix conforme al principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius prèviament esmentats, i igualment s'ajusta al principi de seguretat jurídica.

Quant al principi de transparència, no s'ha efectuat el tràmit de consulta pública prèvia ni el d'audiència i informació pública, tal com autoritza l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

VI

L'article 86 de la Constitució permet al Govern dictar decrets lleis «en cas de necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes, ni el dret electoral general.

El real decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 de juliol, F 3; 68/2007, F 10, i 137/2011, F 7), el fi que justifica la legislació d'urgència sigui subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, principalment quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

Per tant, ha de quedar acreditada «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4)».

La retirada de la Unió Europea per part d'un Estat membre invocant el procediment que preveu l'article 50 del Tractat de la Unió Europea constitueix un fet sense precedents en la seva història. A més, davant el final imminent del període transitori que preveu l'Acord de retirada, és necessari adoptar amb urgència les mesures necessàries per minimitzar les perturbacions que comporta necessàriament la sortida del mercat únic i de la unió duanera.

En aquest sentit, en línia amb les comunicacions de la Comissió i amb el pla d'acció adoptat per la Unió Europea l'objecte d'aquest Real decret llei és establir les mesures d'adaptació, dins de l'àmbit de competències de l'Estat, imprescindibles per facilitar una transició a la nova situació i d'aquesta manera contrarestar, en la mesura del possible, els efectes no volguts de la fi del període transitori, i tutelar els interessos dels ciutadans i els operadors econòmics que van exercir els seus drets a l'empara de les llibertats conferides pels tractats.

Atesa la urgència requerida en l'aplicació d'aquestes mesures, està clar que, si se seguís el procediment legislatiu ordinari, fins i tot utilitzant el tràmit d'urgència, no s'aconseguiria adoptar a temps aquestes mesures destinades a pal·liar els efectes derivats de la retirada després del període transitori, per la qual els tractats i la totalitat del cabal comunitari es deixen d'aplicar en les relacions amb el Regne Unit l'1 de gener de 2021.

Quant a la prohibició d'afectació als drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, una doctrina molt consolidada del Tribunal Constitucional la interpreta en els termes següents, que resumeix l'STC 139/2016, de 31 de juliol, (FJ 6):

«1r L'article 86.1 CE impedeix que amb el decret llei quedin afectats els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I CE, però aquest Tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva d'aquest límit que comportaria el buidatge de la figura del decret llei, i el faria "inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte concernent a les matèries que inclou el títol I de la Constitució".

2n La clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi al no-res la figura del decret llei, així que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o els elements essencials d'alguns d'aquests drets (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per d'altres de posteriors).

3r El Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera com es manifesta el principi de reserva de llei en una determinada matèria, sinó més aviat ha d'examinar si hi ha hagut una "afectació" pel decret llei d'un dret, deure o llibertat regulat al títol I CE, fet que exigeix tenir en compte la configuració constitucional del dret, el deure o la llibertat afectat en cada cas i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (...).»

Aquest Reial decret llei és respectuós amb la doctrina esmentada del Tribunal Constitucional, atès que no regula el règim general dels drets, els deures i les llibertats constitucionals, ni va en contra del seu contingut o elements essencials, i es limita a preservar, amb caràcter temporal, els interessos dels nacionals del Regne Unit residents a Espanya, així com dels seus familiars. La salvaguarda d'aquests interessos es concreta en aquest Reial decret llei en l'adopció d'una sèrie de mesures temporals i, en gran manera, condicionades al fet que el Regne Unit garanteixi, en condicions anàlogues, la protecció dels interessos dels nacionals espanyols, d'acord amb el principi de reciprocitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Memòria Democràtica, de les ministres d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, de Defensa i d'Hisenda, dels ministres de l'Interior i de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, de les ministres d'Educació i Formació Professional, de Treball i Economia Social, i d'Indústria, Comerç i Turisme, del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de les ministres de Política Territorial i Funció Pública, per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, d'Afers Econòmics i Transformació Digital, dels ministres de Sanitat, de Ciència i Innovació, d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i d'Universitats, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 29 de desembre de 2020,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret llei l'adopció de mesures d'adaptació de l'ordenament jurídic espanyol, amb la finalitat de fer front a les conseqüències de la retirada de la Unió Europea del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (d'ara endavant, el Regne Unit), un cop finalitzat el període transitori que preveu l'Acord sobre la retirada del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord de la Unió Europea i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, de 31 de gener de 2020.

Article 2. *Normativa aplicable i temporalitat de les mesures.*

1. A partir de l'1 de gener de 2021, la normativa aplicable als ciutadans del Regne Unit és la pròpia dels ciutadans d'un Estat tercer tret del que disposen l'Acord de retirada, aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament, i els futurs acords internacionals que puguin subscriure Espanya o la Unió Europea.

2. Les mesures previstes en aquest Reial decret llei subjectes a un termini de vigència deixen d'estar en vigor pel mer transcurs d'aquest termini, tret que el Govern, mitjançant un acord, el prorrogui.

Article 3. *Reciprocitat.*

1. Un cop transcorregut un termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, se suspenen les mesures que aquest regula, quan es prevegi així expressament, si les autoritats competents no concedeixen un tractament recíproc a les persones físiques o jurídiques de nacionalitat espanyola al Regne Unit o a Gibraltar en cadascun dels àmbits afectats.

2. La suspensió s'ha de fer efectiva mitjançant un acord del Consell de Ministres, a proposta del titular del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, i amb l'informe previ del ministeri competent per raó de la matèria, en el qual s'ha d'especificar la data efectiva de la suspensió.

CAPÍTOL II

Relacions professionals i laborals

Secció 1a. Professions i funció pública

Article 4. Accés i exercici d'una professió.

1. Els nacionals del Regne Unit que, a 31 de desembre de 2020, estiguin exercint de manera permanent a Espanya una professió o una activitat professional per a l'accés i l'exercici de la qual s'exigeixi ser nacional d'un Estat membre la poden continuar exercint en les mateixes condicions i sense necessitat d'efectuar tràmits addicionals, i en tot cas han de complir la resta de requisits a què estigui sotmès el seu exercici.

2. Els nacionals del Regne Unit poden participar en la realització de les proves d'aptitud per a l'accés a l'exercici de determinades professions, sense necessitat de sol·licitar el tràmit de dispensa de nacionalitat, en les proves d'aptitud en què aquest tràmit sigui exigible, i sempre que aquestes s'hagin convocat abans de l'1 de gener de 2021.

3. Les sol·licituds de reconeixement de qualificacions professionals obtingudes al Regne Unit o a qualsevol altre Estat membre que presentin els nacionals del Regne Unit davant les autoritats espanyoles abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, així com dins dels cinc anys següents, s'han de resoldre d'acord amb el règim jurídic vigent a 31 de desembre de 2020, sempre que l'admissió a l'inici dels estudis o les activitats que condueixin a la seva obtenció s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 2021.

En el cas específic de les sol·licituds de reconeixement automàtic de títols de formació, de conformitat amb el que disposen els articles 29 i següents del Reial decret 581/2017, de 9 de juny, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2013, per la qual es modifiquen la Directiva 2005/36/CE relativa al reconeixement de qualificacions professionals i el Reglament (UE) núm. 1024/2012 relatiu a la cooperació administrativa a través del Sistema d'informació del mercat interior (Reglament IMI), que presentin els nacionals del Regne Unit davant les autoritats espanyoles abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, així com dins dels cinc anys següents, poden ser objecte d'aquest reconeixement, sempre que l'admissió a l'inici dels estudis que hagin conduït o condueixin a la concessió dels títols esmentats s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 2021, independentment de la data d'expedició del títol, excepte si el Regne Unit modifica la formació necessària per a l'obtenció d'alguna d'aquestes titulacions, i s'aparta així substancialment de les condicions mínimes de formació establertes en l'àmbit europeu. Aquesta circumstància s'ha de constatar mitjançant un acord del Consell de Ministres.

4. Les sol·licituds de reconeixement de qualificacions professionals obtingudes per espanyols o per nacionals d'un altre Estat membre al Regne Unit, que es presentin davant les autoritats espanyoles abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, així com dins dels cinc anys següents, s'han de resoldre d'acord amb el règim jurídic vigent a 31 de desembre de 2020 sempre que l'admissió a l'inici dels estudis o les activitats que condueixin a la seva obtenció s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 2021.

En el cas específic de les sol·licituds de reconeixement automàtic de títols de formació, de conformitat amb el que disposen els articles 29 i següents del Reial decret 581/2017, de 9 de juny, que presentin els espanyols o els nacionals d'un altre Estat membre davant les autoritats espanyoles abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, així com dins dels cinc anys següents, poden ser objecte d'aquest reconeixement, sempre que l'admissió a l'inici dels estudis que hagin conduït o condueixin a la concessió dels títols esmentats s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 2021, independentment de la data d'expedició del títol, excepte si el Regne Unit modifica la formació necessària per a l'obtenció d'alguna d'aquestes titulacions, i s'aparta així substancialment de les condicions mínimes de formació establertes en l'àmbit europeu. Aquesta circumstància s'ha de constatar mitjançant un acord del Consell de Ministres.

5. Els nacionals del Regne Unit establerts al Regne Unit, o a un Estat membre de la Unió Europea, així com els nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea establerts al Regne Unit, que exerceixin a Espanya una professió o una activitat professional de manera temporal o ocasional, en les condicions que preveuen el títol II del Reial decret 581/2017, de 9 de juny, i la resta de normativa vigent en la matèria a Espanya, la poden continuar exercint amb la finalitat exclusiva de complir els contractes vigents subscrits abans de l'1 de gener de 2021.

Les persones compreses en el paràgraf anterior que hagin efectuat una declaració prèvia a Espanya amb vista a exercir la seva professió o activitat professional de manera temporal o ocasional la poden continuar exercint en les condicions que preveu el títol II del Reial decret 581/2017, de 9 de juny, durant la validesa de la declaració, sense possibilitat de renovacions, sempre que es respectin les altres condicions aplicables.

Amb aquesta finalitat, els nacionals del Regne Unit que es trobin a Espanya abans de l'1 de gener de 2021 poden romandre a Espanya sense que sigui necessari obtenir una autorització prèvia de residència i treball. El que estableix aquest paràgraf està condicionat a la concessió d'un tractament recíproc per part de les autoritats britàniques competents, en els termes que preveu l'article 3.1.

6. Fins al 30 de juny de 2021, les societats professionals constituïdes de conformitat amb la legislació del Regne Unit, que tinguin el domicili, l'administració central o el centre d'activitat principal al Regne Unit, que hagin estat operant habitualment a Espanya abans d'aquesta data a l'empara del que preveu la disposició addicional setena de la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals, poden continuar exercint a Espanya l'activitat que constitueix el seu objecte social.

L'exercici de l'objecte social per part de les societats a què es refereix el paràgraf anterior l'han de dur a terme persones que estiguin col·legiades a Espanya en el col·legi professional corresponent.

7. Durant el 2021, els auditors de comptes i les societats d'auditoria inscrits en el Registre oficial d'auditoria de comptes a 31 de desembre de 2020 no queden afectats pel fet que el Regne Unit passi a ser considerat un país tercer a l'efecte del compliment dels requisits que exigeixen els articles 10 i 11 de la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'auditoria de comptes.

8. El que estableix aquest article, excepte l'apartat 4, està condicionat a la concessió d'un tractament recíproc per part de les autoritats britàniques competents, en els termes que preveu l'article 3.1.

Article 5. Normes aplicables a l'accés i el manteniment de la condició d'empleats públics dels nacionals del Regne Unit al servei de les administracions públiques espanyoles.

1. El personal funcionari de carrera, interí i en pràctiques nacional del Regne Unit, o que tingui les circumstàncies personals que preveu l'article 57.2 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, que presti servei en les administracions públiques espanyoles, l'accés o l'inici d'activitat dels quals s'hagi produït abans de l'1 de gener de 2021, continua prestant els seus serveis en les mateixes condicions.

2. Els nacionals del Regne Unit poden participar en els processos selectius de personal funcionari de les administracions públiques espanyoles, sempre que la data d'expiració del termini de presentació de sol·licituds per participar hagi estat anterior a l'1 de gener de 2021.

3. Els nacionals del Regne Unit poden mantenir la seva condició d'empleat públic com a personal laboral, de conformitat amb el que preveu l'article 57.4 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

4. El que estableix aquest article està condicionat a la concessió d'un tractament recíproc per part de les autoritats britàniques competents, en els termes que preveu l'article 3.1.

Secció 2a. Relacions laborals

Article 6. Règim transitori aplicable en relació amb els treballadors desplaçats temporalment en el marc d'una prestació de serveis.

1. Les empreses establertes a Espanya que l'1 de gener de 2021 tinguin treballadors desplaçats temporalment al Regne Unit o a Gibraltar de conformitat amb la Directiva 96/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre, sobre el desplaçament de treballadors efectuat en el marc d'una prestació de serveis, han de seguir aplicant la legislació del Regne Unit de transposició de la Directiva esmentada durant el període de desplaçament d'aquests.

2. Aquesta previsió només és aplicable en cas que les autoritats competents reconeguin un tractament recíproc als treballadors que estiguin desplaçats temporalment a Espanya per empreses establertes al Regne Unit o a Gibraltar de conformitat amb la Directiva 96/71/CE.

3. Els treballadors d'empreses establertes al Regne Unit o a Gibraltar que hagin estat desplaçats a Espanya en el marc d'una prestació de serveis abans del 31 de desembre de 2020 poden romandre a Espanya, a partir de l'1 de gener de 2021, per a la prestació d'aquest servei fins que conclogui la durada prevista del desplaçament que es va comunicar a l'autoritat laboral corresponent. Amb aquesta finalitat, no és necessari obtenir una autorització prèvia de residència i treball.

El que estableix aquest apartat està condicionat a la concessió d'un tractament recíproc per part de les autoritats competents, en els termes que preveu l'article 3.1.

4. En els supòsits en què s'hagi iniciat el desplaçament abans del 31 de desembre de 2020 i es vulgui estendre la durada prevista inicialment del desplaçament, és necessari obtenir una autorització prèvia de residència i treball, de conformitat amb el que preveu la normativa d'estrangeria, i no és exigible l'obtenció d'un visat. Aquesta autorització l'ha de sol·licitar l'empresa establerta a Espanya a favor del treballador desplaçat i no és aplicable la situació nacional d'ocupació.

5. Els treballadors d'empreses establertes al Regne Unit o a Gibraltar que siguin desplaçats a Espanya a partir de l'1 de gener de 2021 han d'obtenir els preceptius visats o autoritzacions de residència i treball que preveu la normativa d'estrangeria espanyola sense perjudici dels compromisos que s'assumeixin en el marc d'un eventual acord entre la Unió Europea i el Regne Unit.

Article 7. Manteniment dels comitès d'empresa europeus en empreses o grups d'empreses de dimensió comunitària amb el Regne Unit.

Els comitès d'empresa europeus o els procediments alternatius d'informació i consulta als treballadors constituïts, en els quals participin treballadors o empreses del Regne Unit i que tinguin la direcció central a Espanya, i que s'hagin acordat abans de l'1 de gener de 2021, de conformitat amb el que estableix la Llei 10/1997, de 24 d'abril, sobre drets d'informació i consulta dels treballadors a les empreses i grups d'empreses de dimensió comunitària, segueixen vigents en els termes que preveu la Llei esmentada, mentre no es modifiquin en els termes que preveu la norma esmentada.

Secció 3a. Activitats de recerca i innovació

Article 8. Exercici d'activitats de recerca, desenvolupament i innovació.

1. Els nacionals del Regne Unit que, a 31 de desembre de 2020, exerceixin a Espanya activitats de recerca, desenvolupament i innovació, enteses aquestes com el treball creatiu efectuat de manera sistemàtica per incrementar el volum de coneixements, en qualsevol de les àrees de la ciència, inclosos els relatius a l'ésser humà, la cultura i la societat, així com l'ús d'aquests coneixements per crear noves aplicacions i serveis, la seva transferència i divulgació, tant en entitats de naturalesa pública com en les de

naturalesa privada, amb ànim de lucre o sense, les poden continuar exercint en els mateixos termes en què ho tinguin reconegut, i els és aplicable la legislació espanyola vigent, sempre que les autoritats competents al Regne Unit o a Gibraltar reconeixin un tractament recíproc als nacionals espanyols.

2. En tot cas, s'entenen inclosos també en el que disposa aquest article els nacionals del Regne Unit que tinguin la naturalesa de personal investigador d'acord amb el que disposa la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, així com el personal docent i investigador definit a la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

Secció 4a. Seguretat Social.

Article 9. Determinació de la legislació aplicable en matèria de Seguretat Social.

Amb la finalitat de determinar la legislació aplicable en matèria de Seguretat Social, sempre que les autoritats britàniques actuïn en reciprocitat, segons el que estableix l'article 3.1 d'aquest Reial decret llei, Espanya ha d'aplicar les regles següents a les persones que puguin estar subjectes a legislacions de Seguretat Social d'Espanya i el Regne Unit:

1. A aquest efecte, les persones que perceben una prestació en metàl·lic pel fet o com a conseqüència de la seva activitat per compte d'altri o propi s'han de considerar com si exercissin aquesta activitat. Aquesta regla no s'aplica a les pensions d'invalidesa, de vellesa o supervivència, a les rendes per accident de treball o malaltia professional, ni a les prestacions per malaltia en metàl·lic que siguin de durada il·limitada.

2. Sense perjudici de les excepcions que preveu l'apartat 5:

a) La persona que exerceixi una activitat per compte d'altri o propi en un Estat, el Regne Unit o Espanya, està subjecta a la legislació de Seguretat Social d'aquest Estat.

b) Els empleats públics estan subjectes a la legislació de l'Estat, el Regne Unit o Espanya, del qual depengui l'Administració que els ocupa.

c) La persona cridada o tornada a cridar al servei militar o al servei civil d'un Estat, el Regne Unit o Espanya, està subjecta a la legislació d'aquest Estat.

d) Qualsevol altra persona a la qual no li siguin aplicables les disposicions dels apartats a) a c) està subjecta a la legislació de l'Estat, el Regne Unit o Espanya, en què resideixi.

3. Als efectes d'aquest article, una activitat per compte d'altri o propi exercida normalment a bord d'un vaixell al mar que enarbori el pavelló d'un Estat, el Regne Unit o Espanya, es considera una activitat exercida en aquest Estat. No obstant això, la persona que exerceixi una activitat per compte d'altri a bord d'un vaixell que enarbori el pavelló d'un Estat, el Regne Unit o Espanya, i que sigui remunerada per aquesta activitat per una empresa o una persona que tingui la seu o el domicili a l'altre Estat està subjecta a la legislació d'aquest últim si hi resideix. L'empresa o persona que aboni la remuneració es considera com a empresari als efectes de la legislació esmentada.

4. L'activitat d'un membre de la tripulació de vol o de cabina en el marc d'una prestació de serveis de transport aeri de passatgers o mercaderies es considera una activitat duta a terme a l'Estat, el Regne Unit o Espanya, on hi ha la base aèria corresponent.

5. No obstant el que disposen els apartats anteriors:

a) La persona que exerceixi una activitat assalariada en un Estat, el Regne Unit o Espanya, a compte d'un ocupador que exerceix normalment en aquell les seves activitats i al qual aquest enviï per dur a terme un treball pel seu compte en l'altre Estat segueix subjecta a la legislació del primer Estat, a condició que la durada previsible del treball no excedeixi els vint-i-quatre mesos i que la persona esmentada no sigui enviada en substitució d'una altra persona.

b) La persona que exerceixi normalment una activitat per compte propi en un Estat, el Regne Unit o Espanya, i que hagi de dur a terme una activitat similar en l'altre Estat

segueix subjecta a la legislació del primer Estat, a condició que la durada previsible d'aquesta activitat no excedeixi els 24 mesos.

Secció 5a. Accés a les prestacions per desocupació

Article 10. Accés a les prestacions per desocupació.

1. Els períodes d'assegurança acreditats en qualsevol Estat membre de la Unió Europea fins al 31 de desembre de 2020, inclosos els efectuats en el sistema de Seguretat Social britànic, s'han de tenir en consideració per a l'accés i el càlcul de les prestacions per desocupació o cessament d'activitat que regulen els títols III i V del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pels nacionals del Regne Unit, quan s'hagi cotitzat en darrer lloc a Espanya i sempre que es mantingui el dret a residir legalment a Espanya, de conformitat amb el que preveuen els reglaments (CE) de coordinació dels sistemes de Seguretat Social.

2. Els períodes d'assegurança acreditats en el sistema de Seguretat Social britànic fins al 31 de desembre de 2020 s'han de tenir en consideració per al càlcul i l'accés a les corresponents prestacions per desocupació i cessament d'activitat que regulen els títols III i V del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pels nacionals dels estats membres de la Unió Europea, quan s'hagi cotitzat en darrer lloc a Espanya, de conformitat amb el que preveuen els reglaments (CE) de coordinació dels sistemes de Seguretat Social.

3. Els ciutadans de la Unió Europea que es desplacen diàriament a Gibraltar per dur a terme una activitat laboral i que mantenen la residència a Espanya i no estan dins de l'àmbit d'aplicació de l'Acord de retirada poden accedir, fins al 31 de desembre de 2022, a les prestacions per desocupació, pels períodes d'assegurança acreditats a Gibraltar abans i després de la finalització del període transitori, sense que sigui necessari que hagin cotitzat en darrer lloc a Espanya.

En els supòsits de períodes d'assegurança acreditats o efectuats a Gibraltar a partir de l'1 de gener de 2021, s'ha de reclamar a les autoritats britàniques corresponents el reembossament de les prestacions abonades per Espanya quan s'acordi un instrument internacional que estableixi els mecanismes de col·laboració necessaris per al reembossament i la concessió de prestacions per desocupació als treballadors que esmenta aquest article.

CAPÍTOL III

Assistència sanitària i accés a la universitat

Article 11. Accés a l'assistència sanitària.

1. Fins al 30 de juny de 2021 Espanya ha d'aplicar les regles següents en matèria d'accés a l'assistència sanitària:

a) Les persones amb dret a assistència sanitària al Regne Unit o a Gibraltar a càrrec de les entitats corresponents han de rebre l'assistència sanitària del Sistema Nacional de Salut espanyol, en els mateixos termes i amb subjecció a les mateixes condicions establertes abans de l'1 de gener de 2021, sempre que el Regne Unit presti assistència sanitària als espanyols i els nacionals d'altres països amb dret a l'assistència sanitària a càrrec d'Espanya, en els mateixos termes i condicions establerts abans de l'1 de gener de 2021, i reembossi a Espanya les despeses derivades de l'assistència sanitària prestada pel Sistema Nacional de Salut espanyol als nacionals del Regne Unit o els ciutadans de qualsevol altre país amb dret a assistència sanitària al Regne Unit o Gibraltar a càrrec de les entitats britàniques corresponents.

b) Les targetes sanitàries individuals expedides a favor dels ciutadans a què es refereix l'apartat anterior que resideixen a Espanya segueixen vigents i tenen plena eficàcia fins al 30 de juny de 2021 per rebre assistència sanitària en els serveis del Sistema Nacional de Salut.

En els casos d'estada temporal i tractaments programats, les persones a què es refereix l'apartat a) han d'aportar un document acreditatiu de la cobertura sanitària a càrrec de les entitats corresponents, que han d'admetre tots els centres sanitaris que integren el Sistema Nacional de Salut.

Quan les persones a què es refereix l'apartat a) siguin residents a Espanya i no tinguin targeta sanitària individual, han de presentar davant l'Institut Nacional de la Seguretat Social el document acreditatiu del dret a l'assistència sanitària a càrrec de les entitats britàniques corresponents, emès per aquestes a aquest efecte.

c) El dret a assistència sanitària a càrrec de les entitats britàniques corresponents de les persones a les quals es refereix l'apartat a) és prioritari respecte de qualsevol possible dret derivat de la residència o estada a Espanya.

d) Espanya ha d'abonar a les entitats britàniques corresponents l'assistència sanitària prestada en el seu sistema públic sanitari als ciutadans espanyols i els nacionals d'altres països que tinguin dret a l'assistència sanitària a càrrec seu, en les mateixes condicions que regien abans de l'1 de gener de 2021, sempre que les entitats esmentades actuïn en reciprocitat.

e) Espanya ha de facturar a les entitats britàniques corresponents els costos de l'assistència sanitària que preveu l'apartat a).

f) Els procediments de facturació i reembossament dels costos de l'assistència sanitària prestada de conformitat amb aquest article, així com els imports i els criteris de càlcul per a la seva actualització i pagament, han de ser els mateixos que els seguits fins al 31 de desembre de 2020.

g) A partir de l'1 de gener de 2021, la competència en la gestió dels procediments previstos en aquest article continua corresponent a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a l'Institut Social de la Marina.

2. La dispensació de receptes de medicaments esteses al Regne Unit i a Gibraltar es manté vigent en els termes que preveu el Reial decret 1718/2010, de 17 de desembre, sobre recepta mèdica i ordres de dispensació, sempre que el Regne Unit i Gibraltar actuïn en reciprocitat.

3. En cas que no es produeixin el tracte equivalent o el reembossament de despeses que preveuen els apartats 1 i 2, s'ha de procedir de la forma que estableix l'article 3.1 d'aquest Reial decret llei.

Article 12. *Accés a la universitat.*

Els alumnes i les alumnes procedents dels sistemes educatius del Regne Unit es poden seguir aprofitant als procediments d'accés a la universitat espanyola per al curs 2021-2022 en els mateixos termes previstos per als alumnes procedents de sistemes educatius d'estats membres de la Unió Europea, sempre que compleixin els requisits acadèmics exigits en els seus sistemes educatius per accedir a les seves universitats.

CAPÍTOL IV

Activitats econòmiques

Secció 1a. Serveis financers

Article 13. *Continuïtat dels contractes.*

1. Els contractes de prestació de serveis bancaris, de valors, d'assegurances o altres serveis financers en virtut dels quals una entitat presti serveis a Espanya estant domiciliada al Regne Unit, i autoritzada o registrada per l'autoritat competent del Regne Unit, i que s'hagin subscrit abans de l'1 de gener de 2021, mantenen la seva vigència en els termes que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article, així com en els termes previstos contractualment mentre aquests no s'oposin al que preveuen els apartats esmentats.

2. A partir de l'1 de gener de 2021, a les entitats que esmenta l'apartat 1 se'ls ha d'aplicar el règim que preveu la legislació sectorial per a entitats d'estats tercers per a la prestació de serveis bancaris, de valors, d'assegurances o altres serveis financers, i s'ha d'obtenir una nova autorització en els casos següents:

- a) Per a la renovació de contractes subscrits abans de l'1 de gener de 2021.
- b) Per a la introducció de modificacions en els contractes subscrits abans de l'1 de gener de 2021, que impliquin la prestació de nous serveis a Espanya o que afectin obligacions essencials de les parts.
- c) En els supòsits en què les activitats vinculades a la gestió dels contractes requereixin una autorització.
- d) Per a la subscripció de nous contractes.

Les activitats derivades de la gestió de contractes subscrits abans de l'1 de gener de 2021 i que no incorrin en cap dels supòsits que assenyalen les lletres a) a c) no requereixen una nova autorització.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, l'autorització o registre concedit inicialment per l'autoritat britànica competent a les entitats a què es refereix l'apartat 1 manté provisionalment la seva vigència, fins al 30 de juny de 2021, per dur a terme les activitats que siguin necessàries a l'efecte de portar a terme la terminació o cessió ordenada dels contractes subscrits abans de l'1 de gener de 2021 a entitats degudament autoritzades per prestar a Espanya els serveis financers en els termes previstos contractualment.

En el supòsit que es tracti d'entitats asseguradores, el període que preveu aquest apartat es pot estendre fins al 31 de desembre de 2022, per gestionar les carteres existents de contractes d'assegurança en procés de posar fi a les seves activitats, sempre que l'entitat asseguradora porti un pla de contingència i que ho autoritzi expressament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

4. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el seu àmbit competencial, tenen les facultats de supervisió corresponents i, en particular, poden requerir les entitats a què es refereix l'apartat 1 perquè aportin qualsevol documentació o informació o perquè duguin a terme totes les actuacions que siguin necessàries.

En cas que el requeriment no s'atengui satisfactòriament dins del termini concedit, les autoritats supervisores poden deixar també sense efecte, en relació amb l'entitat corresponent, la vigència provisional. En aquest cas, s'ha de comunicar a l'entitat afectada que està portant a terme una activitat reservada sense autorització, i que queda subjecta al règim sancionador de la normativa espanyola aplicable en cas d'exercici sense autorització d'activitats reservades.

5. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i el Fons de Pensions han d'adoptar, dins dels seus àmbits respectius, totes les mesures que siguin pertinents per garantir la seguretat jurídica i per salvaguardar els interessos dels usuaris de serveis financers que es puguin veure afectats per la sortida del Regne Unit de la Unió Europea.

Secció 2a. Contractació pública

Article 14. Règim jurídic aplicable als procediments de contractació pública.

1. Als operadors econòmics del Regne Unit que participin en procediments d'adjudicació subjectes a la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer; al Reial decret llei 3/2020, de 4 de febrer, de mesures urgents, pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives de la Unió Europea en l'àmbit de la contractació pública en determinats sectors; d'assegurances privades; de plans i fons de pensions; de

l'àmbit tributari i de litigis fiscals; o a la Llei 24/2011, d'1 d'agost, de contractes del sector públic en els àmbits de la defensa i de la seguretat; i l'expedient de contractació dels quals s'hagi iniciat abans de l'1 de gener de 2021, els segueixen sent aplicables les normes que preveuen aquestes lleis i les seves normes de desplegament per a les empreses pertanyents a estats membres de la Unió Europea.

A aquests efectes, s'entén que els expedients de contractació han estat iniciats si s'ha publicat la corresponent convocatòria del procediment d'adjudicació del contracte. En el cas de procediments negociats sense publicitat, es considera que el procediment s'ha iniciat en el moment en què el poder adjudicador o l'entitat adjudicadora es posin en contacte amb operadors econòmics a propòsit del procediment específic.

2. Els operadors econòmics del Regne Unit que participin en procediments d'adjudicació subjectes a la normativa de contractació pública que esmenta l'apartat anterior, l'expedient de contractació dels quals s'hagi iniciat després de la finalització del període transitori a què es refereix l'article 126 de l'«Acord sobre la retirada del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord de la Unió Europea i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica», els és aplicable el règim que preveu la normativa esmentada per a les empreses d'estats no pertanyents a la Unió Europea o d'estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Secció 3a. Autoritzacions i llicències

Article 15. Permisos de conducció.

1. Els permisos de conducció, vàlids i en vigor, expedits per les autoritats britàniques habiliten els seus titulars a conduir al nostre país durant un termini de sis mesos, des de l'1 de gener de 2021.

2. Transcorregut el termini que preveu l'apartat anterior, el règim dels permisos de conducció expedits per les autoritats britàniques és el previst per als permisos expedits en tercers països, en els termes que regula la normativa vigent en matèria de trànsit.

Article 16. Importació i exportació de material de defensa i doble ús amb el Regne Unit.

1. Les autoritzacions d'importacions i exportacions de material de defensa amb origen i destinació al Regne Unit que estiguin en vigor i que s'hagin autoritzat en aplicació de l'article 2 del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, aprovat pel Reial decret 679/2014, d'1 d'agost, que tinguin com a país de destinació o país de procedència el Regne Unit, segueixen sent vàlides fins a la data de la seva caducitat. És necessària l'emissió de l'autorització corresponent per a les noves exportacions i importacions que no s'hagin autoritzat abans de l'1 de gener de 2021, segons el que es preveu respecte a les autoritzacions de comerç exterior de material de defensa amb tercers països. Les autoritzacions poden revestir qualsevol dels tipus que descriu l'apartat 2 de l'article 20 del Reglament esmentat, excepte la modalitat de llicència general per a transferències intracomunitàries de material de defensa, prevista a l'epígraf g).

2. Les autoritzacions de transferències intracomunitàries de productes i tecnologies de doble ús que estiguin en vigor i que s'hagin autoritzat en aplicació de l'article 22 del Reglament (CE) núm. 428/2009 del Consell, de 5 de maig, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions, la transferència, el corretatge i el trànsit de productes de doble ús, que tinguin com a país de destinació el Regne Unit segueixen sent vàlides a tot el territori de la Unió Europea fins a la data de la seva caducitat. A partir de l'1 de gener de 2021, les exportacions dels productes que preveu l'annex IV del Reglament esmentat s'han d'autoritzar de conformitat amb el que recull l'apartat següent.

3. Les exportacions al Regne Unit de productes i tecnologies de doble ús que recull l'annex I del Reglament (CE) núm. 428/2009 requereixen l'autorització corresponent per a les exportacions que no s'hagin autoritzat abans de l'1 de gener de 2021, segons el que es preveu respecte a les autoritzacions de comerç exterior de productes i tecnologies de doble ús amb tercers països. Les autoritzacions poden revestir qualsevol dels tipus que

descriu l'article 20 del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

4. Tots els productes i tecnologies de doble ús inclosos en l'autorització general EU001 es poden exportar de manera definitiva sota aquesta autorització al Regne Unit a partir de l'1 de gener de 2021. És necessària la inscripció prèvia de l'operador en el Registre especial d'operadors de comerç exterior de material de defensa i de doble ús (REOCE) i la notificació a la Sub-direcció General de Comerç Internacional de Material de Defensa i Doble Ús pel que fa a la intenció d'acollir-s'hi.

5. Les importacions de productes i tecnologies de doble ús des del Regne Unit requereixen l'autorització corresponent per a tots els productes que inclou l'annex III.3 del Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

Article 17. *Autoritzacions sobre armes, explosius, articles pirotècnics i cartutxeria.*

1. Les autoritzacions i els consentiments previs de transferències d'armes, explosius, articles pirotècnics i cartutxeria expedits abans de l'1 de gener de 2021 tenen validesa fins a la data d'expiració del termini fixat en les autoritzacions o els consentiments previs.

2. A partir de l'1 de gener de 2021, s'han de deixar d'expedir noves autoritzacions i consentiments previs de transferències, i s'ha d'aplicar el règim general d'importació, trànsit i exportació de mercaderies.

3. Les targetes europees d'armes de foc expedides pel Regne Unit perden la seva validesa a Espanya a partir de l'1 de gener de 2021. Les expedides prèviament per Espanya perden la seva validesa al Regne Unit a partir d'aquesta mateixa data, excepte una disposició contrària d'aquest últim Estat.

4. L'aplicació del que preveuen els apartats anteriors d'aquest article està condicionada a l'adopció per part de les autoritats britàniques competents d'un tractament recíproc, en els termes que preveu l'article 3.1 d'aquest Reial decret llei.

5. Qualsevol producte explosiu o article pirotècnic en el procediment d'avaluació de la conformitat del qual hagi participat un organisme notificat del Regne Unit no es pot comercialitzar a partir de l'1 de gener de 2021.

Article 18. *Autoritzacions de trasllats de residus.*

Les autoritzacions de trasllats de residus que tinguin el seu origen o destinació al Regne Unit expedides abans de l'1 de gener de 2021 per les comunitats autònomes tenen validesa fins a la data d'expiració del termini fixat en aquestes autoritzacions.

CAPÍTOL V

Serveis aeroportuaris

Article 19. *Prestacions públiques per sortida de passatgers embarcats amb destinació a un aeroport en el Regne Unit.*

Des de l'1 de gener de 2021 i fins que es determini el contrari en el procés anual d'actualització de les tarifes previst a l'article 34 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, als efectes que preveuen els articles 78 i 89.1.a) 1.5 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, els imports aplicables a la destinació internacional Regne Unit són idèntics als aplicats al grup de destinacions Espai Econòmic Europeu.

Disposició addicional primera. *Autorització addicional de places d'ICEX Espanya Exportació i Inversions, EPE, MP.*

ICEX Espanya Exportació i Inversions, EPE, MP, amb l'autorització prèvia dels ministeris d'Hisenda i de Política Territorial i Funció Pública, a través de les secretaries

d'Estat de Pressupostos i Despeses i de Política Territorial i Funció Pública, pot efectuar vuit contractacions indefinides de personal laboral, del grup professional tècnic, addicionals a les corresponents a la seva taxa de reposició d'efectius.

Disposició addicional segona. *Autorització addicional de places a les autoritats portuàries.*

Les autoritats portuàries tenen l'any 2021 una oferta de 56 places, addicionals a les autoritzades en el reial decret d'oferta d'ocupació pública, que es poden convocar des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional tercera. *Homologació, declaració d'equivalència i convalidació de títols i estudis.*

1. No es requereix la postil·la del Conveni de la Haia en els documents de les sol·licituds d'homologació i declaració d'equivalència de títols procedents d'universitats i altres centres i institucions d'educació superior del Regne Unit, que s'hagin presentat davant les autoritats espanyoles abans de l'1 de juliol de 2021 a l'empara del procediment que preveu el Reial decret 967/2014, de 21 de novembre, pel qual s'estableixen els requisits i el procediment per a l'homologació i la declaració d'equivalència a titulació i a nivell acadèmic universitari oficial i per a la convalidació d'estudis estrangers d'educació superior, i el procediment per determinar la correspondència als nivells del marc espanyol de qualificacions per a l'educació superior dels títols oficials d'arquitecte, enginyer, llicenciat, arquitecte tècnic, enginyer tècnic i diplomant.

2. No es requereix tampoc la postil·la del Conveni de la Haia en els documents de les sol·licituds d'homologació i convalidació de títols i estudis no universitaris efectuats en el sistema educatiu del Regne Unit que s'hagin presentat davant les autoritats espanyoles abans de l'1 de juliol de 2021 a l'empara del procediment que preveu el Reial decret 104/1988, de 29 de gener, sobre homologació i convalidació de títols i estudis estrangers d'educació no universitària.

Disposició addicional quarta. *Contractació pública en l'execució de les mesures previstes.*

En els supòsits en què sigui necessari subscriure contractes en l'àmbit del sector públic per fer efectives les mesures que conté aquest Reial decret llei, o per adaptar la situació a les conseqüències derivades de la retirada del Regne Unit de la Unió Europea, sense l'adopció d'un acord de relació futura, poden ser aplicables els articles 119 i 120 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, en els termes que estableixen les disposicions esmentades.

Disposició addicional cinquena. *Crèdits pressupostaris.*

Les mesures que recull aquest Reial decret llei es financen de conformitat amb el que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, dins de les disponibilitats pressupostàries.

Disposició addicional sisena. *Pròrroga de la vigència del Reial decret 231/2020, de 4 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2020.*

Fins que s'aprovi el reial decret pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per a l'any 2021 en el marc del diàleg social, en els termes que aquell estableixi, i d'acord amb el que preveu l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, es prorroga la vigència del Reial decret 231/2020, de 4 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2020.

Disposició transitòria única. *Beneficiaris de prestacions per desocupació.*

Els beneficiaris de prestacions per desocupació a Espanya que tinguin autoritzada l'exportació del seu dret abans de l'1 de gener de 2021 per dur a terme accions de perfeccionament professional o de cerca de feina al Regne Unit o a Gibraltar les poden continuar percebent fins a la finalització del període inicial de tres mesos pel qual se'ls hagi autoritzat l'exportació, i no es preveu en aquests casos la seva pròrroga, sempre que els serveis d'ocupació britànics garanteixin el manteniment de la inscripció d'aquests fins al final del dret concedit inicialment.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

2. Queda derogat expressament el Reial decret llei 5/2019, d'1 de març, pel qual s'adopten mesures de contingència davant la retirada del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord de la Unió Europea sense que s'hagi arribat a l'acord que preveu l'article 50 del Tractat de la Unió Europea.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria:

U. Es modifica l'article cinquanta-nou, que passa a tenir la redacció següent:

«Article cinquanta-nou.

El comandant de l'aeronau és la persona designada per l'operador per tenir-ne el comandament i encarregar-se de la realització segura del vol.»

Dos. Es modifica l'article vuitanta-vuit, que passa a tenir la redacció següent:

«Article vuitanta-vuit.

Els serveis aeris espanyols per al trànsit internacional, de caràcter regular, s'han d'establir mitjançant convenis amb els estats interessats. Els permisos o les concessions a empreses estrangeres per efectuar aquest mateix trànsit s'han d'atorgar normalment sota el principi de reciprocitat i sense perjudici per als serveis nacionals.

Les aeronaus estrangeres de trànsit no regular necessiten autorització per efectuar els serveis aeris.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.*

Es modifica la definició núm. 22 de l'annex II del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, que passa a tenir la redacció següent:

«22a Servei marítim d'autopistes del mar: el servei marítim regular, d'alta freqüència i regularitat, destinat a atendre preferentment tràfic de mercaderies transportades en elements de transport aptes per a la circulació per carretera, que connecti els ports espanyols amb ports d'altres països de la Unió Europea i del Regne Unit. A més, han de formar part integrant de les autopistes del mar de la xarxa transeuropea de transport (amb l'excepció dels ports del Regne Unit), de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1315/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre les orientacions de la Unió per al desenvolupament de la xarxa transeuropea de transport, i amb el Reglament (UE)

núm. 1316/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, pel qual es crea el mecanisme "Connectar Europa".»

Disposició final tercera. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les disposicions reglamentàries que aquest Reial decret llei modifiqui poden ser modificades, posteriorment, per normes de rang reglamentari.

Disposició final quarta. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències estatals següents:

Les previsions que contenen els articles 4 i 5 i la disposició addicional tercera es dicten a l'empara de l'article 149.1.30a, 7a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals; legislació laboral, i règim estatutari dels funcionaris de les administracions públiques, respectivament.

Les previsions que contenen els articles 6 i 7 es dicten a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació laboral, excepte les previsions que contenen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 6, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.2a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de nacionalitat, immigració, emigració i estrangeria.

Les previsions que conté l'article 8 del capítol II es dicten a l'empara de l'article 149.1.7a i 15a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació laboral i de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, respectivament.

Les previsions que conté l'article 9 es dicten a l'empara de l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Les previsions que conté l'article 10 es dicten a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació laboral.

Les previsions que conté l'article 11 es dicten a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre les bases i la coordinació general de la sanitat.

Les previsions que conté l'article 12 es dicten a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre la regulació de les normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria.

Les previsions que conté l'article 13 es dicten a l'empara de l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances; i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Les previsions que contenen l'article 14 i la disposició addicional quarta es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives.

Les previsions que conté l'article 15 es dicten a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.

Les previsions que conté l'article 16 es dicten a l'empara de l'article 149.1.4a i 10a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de defensa i Forces Armades; i de comerç exterior, respectivament.

Les previsions que conté l'article 17 es dicten a l'empara de l'article 149.1.26a i 29a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i explosius; i de seguretat pública, respectivament.

Les previsions que conté l'article 18 es dicten a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Les previsions que contenen l'article 19 i les disposicions finals primera i segona es dicten a l'empara de l'article 149.1.20a, que atribueix a l'Estat les competències exclusives en matèria de marina mercant i abanderament de vaixells; ports d'interès general; aeroports d'interès general, control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.

Les previsions que contenen les disposicions addicionals primera i segona es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases de règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris.

Les previsions que conté la disposició addicional sisena es dicten a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació laboral.

Disposició final cinquena. *Desplegament reglamentari.*

1. S'autoritzen el Govern i les persones titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

2. Als efectes de l'article 27 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, la tramitació dels projectes de disposicions generals que tinguin per objecte el desplegament d'aquest Reial decret llei té caràcter urgent en tot cas sense necessitat que en declari la urgència un acord del Consell de Ministres, si bé el departament ministerial proponent ha de donar compte de l'inici de la tramitació en el Consell de Ministres immediatament posterior. En aquest acord de presa de coneixement, el Consell de Ministres ha d'establir, si s'escau, el termini en què s'ha d'evacuar el dictamen del Consell d'Estat, quan sigui preceptiu. Els dictàmens preceptius restants els han d'evacuar els òrgans consultius corresponents pel procediment d'urgència regulat per a cadascun d'aquests.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor i vigència.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2021, tret del que estableix l'apartat 2 d'aquesta disposició.

2. Els articles 4, 9, 11 i l'apartat 2 de l'article 14 no entren en vigor en cas que l'1 de gener de 2021 hagi entrat en vigor un acord de relació futura entre la Unió Europea i el Regne Unit que reculli expressament les previsions que estableixen els articles esmentats. No obstant això, si aquest acord és objecte d'aplicació provisional i perd la vigència perquè no el ratifica qualsevol de les parts, els articles 4, 9, 11 i l'apartat 2 de l'article 14 entren en vigor en la data en què es produeixi la pèrdua de vigència de l'acord.

3. Els articles 4, 9, 11 i l'apartat 2 de l'article 14 perden la vigència si en qualsevol moment posterior al dia 1 de gener de 2021 entra en vigor un acord de relació futura entre la Unió Europea i el Regne Unit que reculli expressament les previsions que estableixen els articles esmentats.

4. El que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquesta disposició final no és aplicable a Gibraltar.

Madrid, 29 de desembre de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN